

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **Z.C.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 października 2024 r.,
zażalenia skazanego Z.C. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II
Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 13 marca 2024 r., (sygn. akt II WKK 22/24) o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenia.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 13 marca 2024 r., Zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach, SSA W.K., na podstawie art. 93 § 2 k.p.k. oraz art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji złożonej dnia 6 marca 2024 r. przez obrońcę skazanego, adwokat A.K., od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 października 2023 roku (sygn. akt II AKa 188/23), uznając ją za niedopuszczalną z mocy ustawy.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł Z.C., zarzucając orzeczeniu, że z urzędu należało stwierdzić zaistnienie w sprawie bezzwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci wadliwej obsady sądu a tym samym przyjąć kasację do rozpoznania.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy prezesowi Sądu Apelacyjnego w Katowicach do ponownego rozpoznania o

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie okazało się zasadne.

Z.C. został skazany na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na 30 zł, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. W kasacji obrońca podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego a to, art. 433 §1 i 2 k.p.k. w zw. z 7 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak również art. 170 §1 k.p.k.

Zgodnie jednak z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jeżeli w sprawie zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, która pozwala na rozpoznania kasacji, pomimo wyroku z innym rozstrzygnięciem niż skazanie na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, zarzut ten musi zostać podniesiony formalnie przez skarżącego. Domaganie się, by to Sąd odwoławczy, za pośrednictwem którego wnosi się do Sądu Najwyższego kasację, merytorycznie badał, czy nie występują w sprawie niepodniesione bezwzględne powody odwoławcze nie znajduje podstawy w k.p.k. Odmienny pogląd skutkowałby efektywnym obejściem ograniczenia z art. 523 § 2 k.p.k., skutkującym tym, że każda kasacja powinna być rozpoznawana przez Sąd Najwyższy, gdyż potencjalnie podlegałaby z urzędu badaniu na okoliczność zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

Odmowa przyjęcia kasacji nie stoi natomiast na przeszkodzie możliwości podniesienia zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej z uwagi na niewłaściwą obsadę sądu we wniosku o wznowienie postępowania, w którym orzekał tak obsadzony sąd.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[ms]

